

- (2) Qui te creavit, quidni te conservaret?
 (3) De Fidelitate ac Veritate Dei invariabili in
 L. de Deo.

USUS E VERSU VII.

(1) Judicium si denegatur vel corrumpitur, oppres-
 sis quiritantibus, Deum se sciant promississe Judicem
 justum ac severum, Psal. LV, 23. VII, 12. Charitas ta-
 men Christiana & hic sua fudderit monita: Jac. V, 9.

(2) In oppressione esto patiens, vindictae proprie-
 renuncians, innocentie studium continuans, &c.

(3) In penuria recurrentum ad Dei penum ditissi-
 mum: ora, labora, avertigere continua. 1. Tim. VI,
 6. Sine Deo panis non satiat, nummi non profundit, &c.
 Hagg. I, 6. seqq.

(4) Captivitatis vinculumque miseria satis est
 dura. v. L. de Cruce.

(5) Infinita tamen Deo suppetunt solutionis media:
 teste Josepho, Manasse, Joachino, Petro, (Act. XII, 9.)

USUS E VERSU VIII.

(1) Cœcitas est vel corporis, vel mentis, vel partia-
 lis, vel totalis; &c. cuius miserie tedia vix expendunt,
 nisi experti: Tob. V, 12.

(2) Deus est, qui malum hoc vel afferit, vel miti-
 gat, vel mirè alius modis compensat, Jes. XXXV, 4. 5.
 Psal. CXVIII, 27. 2. Par. XX, 12.

PSALMI CXLVII. DISPOSITIO.

Ædificator Jerusalem. Sanat animam, corpus; cibat.

Est hic rursus Dei præconium: (1) adiutor: laudate, psallite: (2) ratio(a) ex parte nostri; quia laus haec bona, ju-
 cunda, decens: v. 1. (b) ex parte Dei: (a) æ-
 dificat Hierosolymam: (3) dispersos Israëlitas
 colligit: v. 2. (r) fractos corde sanat, dolores-
 que horum mitigat: v. 3. (d) stellas numerat: v. 4. (e) magnus est robore ac intelligentia: v. 5. (z) suscitat miseros: (n) impios humiliat: v. 6. Repetita excitatione superiore v. 7. pergit in adducendis argumentis (t) nubi-
 bus cœlum operit: (i) pluviam terræ suppeditat: (x) gramen montium provocat v. 8. (x) ju-
 mentis cibum procurat: speciatim corvis cla-

PSALMUS

EXPLICATIO VERSUS I.

הָלְלֵי הָלְלֵי Laudate Deum: idem initium ea-
 demque inscriptio, quæ Psal. CXLVI. De Theodo-
 tionis versione αὐτῆς Θεόν, pro qua legi debe-
 re, αὐτῆς τὸ ὄν, censet Drus. l. i. msc. c. 37. videat,
 qui velit. Iterum in LXX. Arabicā, Syrā & Æ-
 thiopicā editione inscribitur, Haggai & Zacharie,
 quod tamen in Ebraeo, Chaldæo & Vulgato de-
 est. Syrus addit: cum argerent complementum tem-
 pli Jerusalem.

טוֹב bonum:) i. e. dignum non modo, sed &
 summe proficuum est, tam corpori, quam ani-
 mæ, animus à terrenis hæ ratione evehitur,
 perficiturque, debitum Deo solvit, cœle-
 stes favitatis prægustantur, &c. vide Psal. XCII,
 2. דְּבַר לְהֹדוֹת Dominum, וְלִזְפָּר nomini tuo; o.
 Excelse! Campensis: quia benignus.

psallere:) ita commodissime construi.

A (3) De incurvatorum erectione dictum Psalm.
 CXLV, 14.

(4) Justitiae studiosi apud Deum summo sunt in-
 pretio. Notent hoc judices, mercatores, contraben-
 tes denique omnes.

(5) Imprimis tamen Justitia coram Deo valens
 ambienda: Matth. VI, 33. V, 20. Rom. I, 17.

USUS E VERSU IX.

(1) De personis miserabilibus, peregrinis, pupil-
 lis, viduis, dispiciendum cautè, ne harum contra nos
 provocemus suspiria: privilegiis enim, apud Deum gau-
 dent insignibus. Exod. XXII, 21. seq. Ruth. I, 6. IV, 13.
 I. Reg. XVII, 15. 2. Reg. IV, 5. Deut. X, 18. Psalm.
 LXVIII, 6.

(2) Deus talium est custos, adversarios attendens
 accuratè, injurias observans puniensque severè &c.

(3) Impii, utut astutissime suas disponant vias ad
 subverrendum alios, subvertuntur tamen ipsi miserabiliter: Job. V, 12. seqq.

USUS E VERSU X.

(1) Regnum Dei est universale, supremum, jux-
 tum, nunquam finiendum.

(2) Deus, in Zione cultus, solus est verus: Di re-
 liqui fiditii & falsi.

PSALMI CXLVII. DISPOSITIO.

Ædificator Jerusalem. Sanat animam, corpus; cibat.

mantibus: v. 9. (p) amat, non tam equum for-
 tem aut membra viri egregia, quam sui veros
 cultores: v. 10. II. (v) iterum v. 12. repetitâ
 excitatione, ut v. 1. & 7. pergit: vectes por-
 tarum Jerusalem & Zionis roborat: (x) filius tuus
 intra te benedicit: v. 13. (o) limitibus tuis con-
 cedit pacem (w) satiat te triticò optimo: v. 14.
 (e) emittit verbum suum, celeriter percurrens
 terram v. 15. (o) dat nivem quasi lanam: (r)
 primum instar cineris: v. 16. (v) frigus inten-
 dit: v. 17. (φ) istudque iterum tollit & dissolvit:
 v. 18. (x) verbum & statuta sua communicat
 Israëli: v. 19. quod nulli contigit genti alii:
 v. 20.

CXLVII.

tur cum antecedente טַב bonum est, tanquam
 infinitus cum [ה] paragogico, aequo ut Psalm.
 XCII, 2. dicitur, טַב לְהֹדוֹת כִּי quia bonum
 est celebrate Dominum. plane enim accentuationi
 repugnat versio Cocceji: celebrate Jebovam, quia
 bonus est. Cane Deum nostrum, quia suavis. Hoc
 equidem largimur ipsi, alibi talem in Psalmis
 occurrere constructionem, v. g. CVI, 1. CVII, 1:
 CXVIII, 1. 29. CXXXVI, 1. celebrate Deum, quia
 bonus: verum ibi alii accentus. Durum insuper,
 post pluralem, laudate, mox singulariter dici; cane.
 Exemplum [ה] paragogici cum infinitivo est
 Psal. LXXXVI, 10. לִירָאֶה ad timendum nomen tuum.
 Defectus literæ [ל] ante nomen אל הרוֹן nemini
 turbet; similia namque exempla sunt Psalm.
 XLVII, 7. LXVI, 2. LXVIII, 5. 33. &c. Ita pro in-
 finitivo Chaldaeus atq; Syrus diserte accepserunt.
 LXX. & Vulgatus nominaliter reddunt: psalmus.
 M m m m z verum